

Spaterritorium, fremkom der ved første Behandling nogle Bemærkninger om, at det kunde man dog ikke godt forlange. Man havde vistnok for Die det Tilfælde, at et Skib, som gaar fra et fremmed Land til et andet fremmed Land, seilede forbi den danske Kyst, og da kunde man naturligtvis ikke forlange, at Flaget skulde heises; dette vil imidlertid ikke blive forlangt. Det praktiske Tilfælde er det, at et fremmed Skib ligger stille ved den danske Kyst paa Grund af Windstille, for at forsyne sig med Proviant eller af anden Aarsag. — Under Iste Behandling blev med Hensyn til denne Paragraf den Betragtning gjort gjældende, at man ikke godt kunde straffe en Skipper, som efter at være afgaaet fra en Havn, inden Bekjendtgjørelsen var emaneret, kom hertil, efter at Bekjendtgjørelsen var udgaaet, men undlod at heise Flaget. Der er imidlertid ikke nogen Fare for, at Nogen urigtigen skulde blive straffet. Har en Skipper ikke kunnet vide, at han skulde heise Flaget, vil han naturligtvis heller ikke blive straffet, det følger af almindelige kriminalistiske Grundsætninger. Det Praktiske vil naturligtvis være, at naar han for Quarantenekommissionen oplyser, at han ikke har været vidende og ikke har kunnet vide Noget om Bekjendtgjørelsen, han i heller ikke bliver dragen til Ansvar. Skulde Quarantenekommissionen ikke desto mindre drage ham til Ansvar, maa han blive friunden, idet Domstolene ved Underjælfelsen af hans Skyld ville undersøge ikke blot, om det objektive Moment er tilstede, men ogsaa det subjektive Moment, Tilregneligheden; men han er utilregnelig, naar han kan paaberaabe sig den aldeles undstyldende Grund, at han ikke har kunnet være vidende om, at Betingelserne for Strafskyld være tilstede. — Med Hensyn til Redaktionen har det været Udvalget klart, at det var nødvendigt at omændre de to første Linier. Den Sætning: „som, naar den i forrige Paragraf ommeldte Bekjendtgjørelse er udfærdiget, ankommer fra eller har staaet i Forbindelse med Nogen af de i Bekjendtgjørelsen angivne Havne“, indeholder et dobbelt Prædicat, men det første Prædicat henviser til det Tidspunkt, da Ankomsten sker her til Landet, og det andet henviser til det Tidspunkt, da Skibet har staaet i Forbindelse med fremmede Havne. Dette lader sig naturligtvis ikke bibeholde. Man har derfor omændret de første Linier af Paragrafen ganske naturligt i Overensstemmelse med de to første Linier i § 20, idet nemlig begge disse to Paragrafer gjælde for de samme Skibe. — Dernæst har man i tredje Linie, hvor der staar „eller som paa Reisen har modtaget Personer fra noget saadant Skib,“ foreslaaet indfaldt en Bemærkning om, at Reglen ogsaa skal gjælde, hvor det reisende Skib har haft Personer ombord i det andet Skib. Er et Skib mistænkeligt, fordi det har staaet i Forbindelse med en fremmed Havn eller

har modtaget Personer fra et fremmed Skib, maa det naturligtvis ogsaa anses mistænkeligt i det ikke sjældne Tilfælde, at det har haft Personer ombord i et fremmed Skib, naar for Exempel Skipperen har været ombord for at tale med den fremmede Skipper, eller for at faae Et eller Andet fra dette Skib. Man kunde maaste sige, at dette laa i selve Ordene: „har modtaget Personer fra noget Skib“, idet man nok kunde sige, at, naar det Skib, der kom til Danmark, har haft Skipperen ombord i det fremmede Skib, saa har han ogsaa modtaget sig selv fra det samme Skib, da han kom tilbage. Imidlertid antager jeg ikke, at det vil være saa aldeles indlysende for Læggfolk, og derfor har Udvalget foreslaaet, at det udtrykkelig siges, at Paragrafen er anvendelig i det Tilfælde, at der har været Personer fra det Skib, der ankommer her til Landet, ombord i det mistænkelige Skib. Dernæst har Udvalget foreslaaet i tredje Linie Ordet „Havn“ ombyttet med „Sted“: i fjerde Linie har man foreslaaet, at der til Ordene „dansk Havn“ knyttes „eller dansk Kyst“. Det er rene Redaktionsændringer, som blot gaa ud paa at gjøre den Mening, som utvivlsomt ligger i Lovens Bestemmelser, tydeligere, idet man for at undgaa mulig Misforstaaelse har valgt videre Udtryk. Det Samme gjælder, naar man i tredje Stykke i § 16 har ombyttet Ordet „Havn“ med „Sted“, eller naar man i § 20, hvor der paa flere Steder forekommer Ordene „Havn“ og „Afgangshavn“, har foreslaaet det ombyttet til Sted og Afgangstid, eller naar man i det første Stykke til „dansk Havn“ ligesom i § 14 har sæt „eller dansk Kyst“. I § 20 har man foreslaaet den Sætning „som paa Reisen fra saadant Skib har modtaget enten Personer, eller, forsaavidt færegne Foranstaltninger med Hensyn til Guds ere satte i Kraft i Mædsør af dette Affnits III, saadant Guds“, forandret til, „at Skibet har haft Samkvem med“. Det er et forkert og simplere Udtryk, og det indbefatter de Tilfælde, Lovforlaget nævner, idet det ene Skib maa siges at have haft Samkvem med det andet, baade naar det har modtaget Personer, og naar det har modtaget Guds fra dette Skib. Det nye Udtryk kommer saa ogsaa til at omfatte det Tilfælde, at det Skib, der ankommer her til Landet, har haft Personer ombord i det fremmede Skib. En lignende Forandring er foretaget i det andet Stykke af § 20. — Dernæst har man i § 21 første Linie foreslaaet en Ændring, som ogsaa kun er en Redaktionsændring, sigtende til at hindre Misforstaaelse. I § 29 er der en lignende Redaktionsændring, idet Ordene „en Havn“ er foreslaaet ombyttede med „et Sted“. Endelig har man i § 32 9de Linie foreslaaet, at Ordene: „og 3die“ udgaa, af den simple Grund, at den Paragraf, til hvilken der henvises, ikke har noget 3die Stykke.